

ERIC SASSE

Bouwblok met 120 sociale woningen
Antwerpen
Besloten wedstrijd
2014-

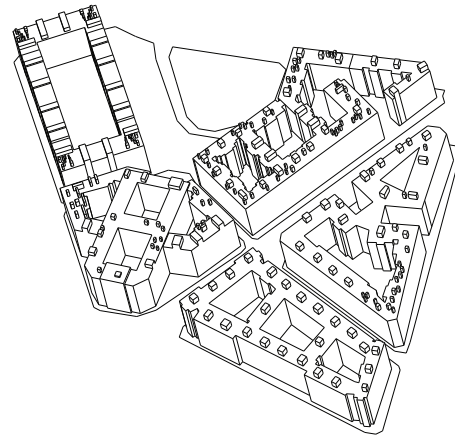
Opdrachtgever
Technieken
Stabiliteit
Akoestiek
Landschap

Woonhaven Antwerpen
Abetec
UTIL
Technum-Tracebel
Stefan Morael

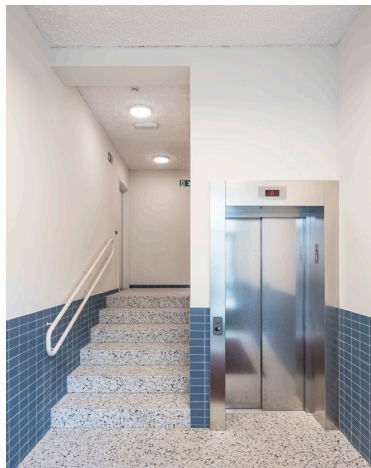

NAKOMERTJE

De proto-modernistische wooncomplexen Hennig, Thiebaud en Eric Sasse, langs de Sint-Bernardsesteenweg in Hoboken zijn getuigen van een uniek stuk wooncultuur in Antwerpen. Ze tonen een oprechte bekommernis inzake huisvesting, wooncomfort en demonstreren het geloof in een maakbare samenleving. Hun architectuur twijfelt tussen het beste van de 19e-eeuw en het ontluikend modernisme. De gebouwen omvatten allemaal een volledig bouwblok en beschikken over één of meerdere gemeenschappelijk binnenpleinen, geïnspireerd op de vroeg 20ste-eeuwse Weense Hoven.

Het gebouw Eric Sasse door architect Edward Craye, is een beetje een nakomertje, opgetrokken in 1952 en daardoor al wat gepokt en gemazeld. Het maakt deel uit van het stadsensemble, maar is tegelijk een soort toevoeging, die moet onderdoen voor de originelen uit het interbellum. Het gebouw is aan vervanging toe. De analyse is redelijk kordaat. Het kan beter. Maar niet met eender wat. Een nieuwe toevoeging moet meer ambitie hanteren dan de vorige poging. Hoe maken we van het nakomertje een oprecht addendum, in de geest van het patrimonium?

IDENTITEIT

Het bouwblok wordt gearticuleerd, op basis van het programma, zodat we vermenging van gebruikersprofielen vermijden. Identiteit begint bij herkenbaarheid. Twee hogere appartementsgebouwen op de korte zijde, twee lagere rijen grondgebonden duplexwoningen aan de lange zijdes van het bouwblok.

Vier poorten en een binnengebied. Alle rijwoningen krijgen een eigen voordeur, alle appartementen een inkomhal. De appartementen profiteren van een haute-parterre, waardoor inkijk wordt beperkt en de onderliggende fietsenparking daglicht krijgt. De adressen liggen steeds aan de straat en we vermijden inversies van het bouwblok. We bundelen de voordeuren, zodat ze opkunnen tegen het forse bouwblok.

Net het gebruik en de programmering van de begane grond en de relatie van die plint met het publiek domein, organiseren de gepaste verhouding tussen bewoner en passant. We hebben het gebouw een duidelijke geleiding gegeven. Een stedelijke plint over twee niveaus omzoomt het volledige bouwblok en geeft het gebouw een secundaire 'datum', als lambrisering van het plein en de straten. Het baksteenverband is hier groter in maat en textuur, een subtiel en betaalbare versie van de natuurstenen plinten in de buurt.

BUITENRUIMTE

Vier ruime poorten bedienen de tussenruimtes tussen de rijwoningen en de appartementen, die het formele idioom van de omliggende gebouwen van het ruimere ensemble hernemen en de bescheiden ambitie inzake collectiviteit vertolken. We opteren hier voor een paar duidelijke groenaccenten en bomen, als uitlopers van het plein.

De getrapte profilering van de rijwoningen zorgt in het binnengebied voor een kleinschaligere beleving en een menselijke maat. De erfbegrenzingsen en groenaanleg geven deze buitenkamer vorm en schaal.

